advokáti a strany dnes často potřebují co chvíli rychlého telefonického spojení od soudu se svojí kanceláří a pod., zájem na tom má konečně i soudce (při jednání o smír), aby mohl přikročiti k další věci. Proto by se presidia jmenovaných soudů měla zasaditi o umístění telefonních automatů tam, kde dosud nejsou. Hned upozorňujeme, že uspořádání telefonních kabin je zcela nevhodné pro zvláštní potřeby stran od soudu zpravidla telefonujících: jsou to úzké, nepohodlné kabiny, zpravidla šeré, beze světla, které namnoze nelze ani zavříti (na př. u exekučního, krajského obchodního soudu a i jinde). Nesmí se zapomínati: při telefonování nutno tu často si leccos poznamenati, ze spisů přečísti, v těchto narychlo listovati — kam třeba pouhý dopis si položiti?, jak z něho co přečísti? — neboť kabiny jsou vlastně totožné s obyčejnými pouličními, jež však jsou vždy prostornější. A dále: někdy je nutno, aby hovoru byla přítomna další osoba (ať jako svědek či informátor a pod. pro telefonujícího). A konečně: kabiny nutno tak upraviti, aby se daly pokud možno těsně uzavříti, aby leckdy důvěrná povaha rozhovoru se nerozléhala po celé chodbě, resp. čekárně; toto platí o všech kabinách t. č. u pražských soudů umístěných. Jsme přesvědčeni, že příslušní činitelé zjednají nápravu ve všech naznačených směrech; neboť poplatek za jeden rozhovor (1 Kč) je se zřetelem na toto nepohodlí dosti vysoký. Není ovšem ani právě příjemné, musí-li u soudů, telefonem pro strany nevybavených, strana či advokát na ulici hledati telefonní automat, leckdy od budovy soudní dosti vzdálený a málokdy právě volný; tím spíše, že služební aparáty v kancelářích soudních nesmí strany — což je pochopitelno — používati (mimo výjimečné případy).

Ještě o senátním rozhodování. Stále jsme upozorňováni z advokátních kruhů, že se nedodržují předpisy civilního řádu soudního při líčeních senátních: zejména při prvém ústním líčení (po podané žal. odpovědi) dostavuje se k líčení leckdy jen referent — ostatní votanti bývají přítomni jen svými taláry, někdy ani tímto způsobem nikoliv (specialita u některých senátů krajského soudu civilního v Praze).

Úmluva o potírání penězokazectví, která nabyla pro Československo působnosti dnem 11. prosince 1931, byla publikována v částce 6. Sbírky zákonů a nařízení. Obsah úmluvy je čtenářům tohoto časopisu znám z článku prof. Kallaba v Právníku 1929.

První sjezd právníků států slovanských v Bratislavě 1933. Přípravný výbor jugoslovanský zasedal dne 31. I. 1932 v Zagrebu. Schůze se zúčastnil i gen. taj. Dr. Bařinka, podle jehož referátu o dosavadním výsledku přípravných prací došlo 255 návrhů sjezdových otázek: z R. Č. S. 177, z Rz. P. P. 66, z Král. Jugosl. 9, z Král. Bulh. 7. — Návrhové soutěže se zúčastnilo 24 univ. profesorů, 21 soudců, 5 advokátů, 1 právnická fakulta a 20 právníků